

Svim našim članicama i članovima želimo čestit Božić i sretnu novu godinu!

Hrvatska će izabrati predsjednika znanja, rada i istinskog domoljublja

Intervju s Draganom Primorcem

str. 14–15

HDZ

Broj 24, prosinac 2024.

SNAGA ZAJEDNIŠTVA

Središnje glasilo HDZ-a

**Dragan
Primorac**

**Za novog
predsjednika**

koji ujedinjuje

Uvodnik

Uljezi na pikniku

Glavni urednik
dr. sc. Ivica Miškulin

Hrvatska je već odavno veoma posebna članica Europske unije. Koliko je nama poznato, nema države u kojoj bi u tolikoj mjeri egzistirale dvije političke i društvene realnosti. Jedna je sasvim opipljiva, tj. možete je osjetiti u svakodnevnom životu: gdje god se okrenete, vidite novoizgrađeni most ili cestu, a kad gurnete ruku u džep zadovoljno zaključite da u njemu imate sve više novca. I drugu, doduše, svaki dan vidite: gotovo svaki dan na ekranima vaših tv-uređaja ili mobilnih telefona pojavljuju se vidno uzbuđeni likovi koji vam govore da samo što se nismo sunovratili u provaliju iz koje nema povratka. Sve podsjeća na situaciju koja se opasno približava paranoji: raspoloženi i veseli došli ste na bogat piknik, vrijeme je prekrasno, društvo stimulativno, ali nikako se ne možete osloboditi iritantnih glasova koji vam stalno govore da zapravo ništa ne valja, tj. da bi najbolje bilo ljutito se vratiti kući. Zadovoljno uživajte na svježem zraku i izvrсноj hrani, ali nekoliko vas uljeza uporno i nametljivo od toga odgovara. I tako cijeli dan.

Evo najnovijeg primjera dvostruke prirode današnje Hrvatske: kad naša domovina postane u nečemu prva (i to još u društvu najboljih!), nesumnjivo imamo izvrstan razlog za slavlje. Da, dogodilo se to upravo ovih tmurnih dana kad je Državni zavod za statistiku objavio da je BDP (bruto domaći proizvod ili vrijednost svega što su hrvatski ljudi i hrvatska država proizveli) u trećem kvartalu ove godine (u srpnju, kolovozu i rujnu) realno (tj. s uračunatom inflacijom) porastao za izvrčnih 3,9 % (u odnosu na treći kvartal 2023.). Taj je uspjeh tim važniji ima li se na umu da se radi o najvećem rastu BDP-a u cjelokupnoj Europskoj uniji: drugim riječima, Hrvatska je u srpnju, kolovozu i rujnu ove godine rasla više od bilo koje druge države članice, primjerice Austrije, Danske, Francuske i Njemačke.

Spomenuti podatak nije, međutim, primjer izoliranog otoka. Naprotiv, radi se o kontinuitetu izvršnog posla jer hrvatski BDP realno raste već petnaesti kvartal zaredom, tj. već uzastopnih 45 mjeseci ili gotovo četiri godine. Ostajemo, nadalje, u znaku broja četiri pa navodimo i da hrvatsko gospodarstvo raste približno četiri puta brže u odnosu na gospodarstva većine ostalih članica Europske unije. Impresivan je i podatak prema kojem je Hrvatska u svega osam godina gotovo udvostručila apsolutni BDP: 2016. iznosio je 47 milijarda eura, a krajem ove godine iznositi će oko 88 milijarda. Doista, oboružani činjenicom da živite u državi koja je u svega osam godina postala otprilike dvostruko bogatija, razumljivo ste

odlučili prihvatiti prijedlog prijatelja, otići na piknik i uživati u dobrom društvu, svježem zraku i izvrсноj hrani.

Međutim, tek što ste došli i posegnuli za aperitivom, evo ti njih! Ma kakav rast BDP-a, ma kakav najbolji investicijski rejting, ma kakvi mostovi, ceste i škole, ma kakav rast plaća i mirovina, ma kakav ugled Hrvatske u međunarodnoj zajednici, ma kakva pomoć Ukrajini, ma kakve pametne porezne politike, iz neke se baruštine javljaju glasovi, sve je to vladina propaganda, sve je to prijesna laž! Nikad Hrvatskoj i Hrvatima nije bilo gore, ujedinjuju se glasovi SDP-a, Možemo!, MOST-a i druge kompanije. Kad izluđeni od stalnog dosađivanja (prva asocijacija koju dobijete je da ste negdje pokupili čičak) konačno okrenete glavu, negdje u pozadini prepoznate da zloguki ansambl ipak ima dirigenta. Opa, vidi, vidi, pa usta koja ih izgovaraju otvara i zatvara predsjednik države! Zoran Milanović u ruci drži uzde, a na krilu drvene lutke koje same sebi tepaju da su opozicija.

Pripazimo, stoga, jer današnja opozicija je u potpunosti prihvatila Milanovićev smjer podrivanja ustavnog poretka i vladavine prava.

Suvremena se Hrvatska, dakle, već dugo suočava s fenomenom uljeza na pikniku. Uljez je naravno opozicija, a takvom je postala jer je suočena s nizom uvjerljivih izbornih poraza (nikomu u samostalnoj Hrvatskoj nije do travnja 2024. pošlo za rukom izgubiti troje saborske izbore zaredom!), a iz te je neslavne pozicije naumila izaći ulaskom u nečastan brak sa (samo na papiru) nepristranim predsjednikom države. Problem je, međutim, s fiktivnom opozicijom kakvu ima Hrvatska mnogo opasniji no što se na prvi pogled čini. Dragovoljno postavši Milanovićeva lutka na koncu (doduše, s nešto cinične taktike pa je sasvim vjerojatno da bi bez njegova neustavnog uplitanja u zadnje saborske izbore SDP danas u Saboru imao barem desetak zastupnika manje), današnja opozicija prihvatila je i njegovu taktiku podrivanja ustavnog poretka i vladavine prava. Pripazimo, stoga, jer uljez ne želi samo pokvariti vaše raspoloženje nego i upropastiti cijeli piknik.

**Hrvatska u Europi:
3,9 % gospodarskog
rasta!**

Sadržaj

Str. 4–5

Ako vam se sviđa uništavač svih naših vrijednosti, onda glasujte za Milanovića!

Hrvatska sjedi za stolom s najrazvijenijim državama svijeta, a Zoran Milanović sada predlaže da se odande iskrademo poput kakva lopova

Str. 6–7

A sada – stranka!

Kako su liderima potrebne moćne, operativne i vjerodostojne stranke, tako su i takvim strankama potrebni moćni, operativni i vjerodostojni lideri

Str. 8–9

Dvadeset i peta obljetnica smrti dr. Franje Tuđmana

Obljetnica smrti prvog predsjednika Republike Hrvatske i prvog predsjednika Hrvatske demokratske zajednice obilježena je 10. prosinca na Medvedgradu

Str. 10–11

SDP-ov skok u baruštinu

Još neki razlozi zbog kojih je oporba u Hrvatskoj danas duboko na tamnoj strani

Str. 12–13

Predsjednički izbori

HDZ uz dr. sc. Dragana Primorca!

Str. 14–15

Hrvatska će izabrati predsjednika znanja, rada i istinskog domoljublja

Hrvatska se nalazi pred novim predsjedničkim izborima na kojima HDZ podržava dr. sc. Dragana Primorca.

Str. 16–17

Za novog predsjednika koji ujedinjuje!

Iz izbornog programa Dragana Primorca

Str. 18–21

Javno djelovanje zajednica i politički interesi HDZ-a

Unutar HDZ-a djeluje šest zajednica i tako je to, uz manje promjene, već četvrt stoljeća. Njihova je temeljna uloga „javnim djelovanjem promicati političke interese HDZ-a”.

Str. 22–23

Kakve smo elite stvorili?

Često razmišljam o Hrvatskoj. Možda zato što imam vremena, možda zbog toga što sam njome oduvijek opsjednut. Nastojim se ne zamarati detaljima u pokušaju da bolje sagledam cjelinu..

Str. 24–25

Dan u listopadu kad je Hrvatska rekla zbogom Jugoslaviji

Danas se taj dan obilježava kao Dan Hrvatskog sabora. Trideset i tri godine poslije (8. listopada 2024.) u Hrvatskom je saboru održano prigodno obilježavanje.

Str. 26–27

Riječ oporbe

Tako su govorili Zoran Milanović, SDP, MOST, Možemo!, Centar et comp

Politički komentar

Ako vam se sviđa uništavač svih naših vrijednosti, onda glasujte za Milanovića!

Hrvatska sjedi za stolom s najrazvijenijim državama svijeta, i to zahvaljujući Franji Tuđmanu, koji ju je stvorio, i Andreju Plenkoviću, koji ju je onamo doveo, a Zoran Milanović sada predlaže da se odande iskrademo poput kakva lopova.

Mario Kapulica

Kažu da čovjek umire kad izgubi svrhu. Ako se svrhom može nazvati objesno štetiti nacionalnim interesima, Milanović će živjeti vječno. Svakako duže od Josipa Manolića i Budimira Lončara. Ovaj potonji je išao „od Preka do vrha svijeta“ u Jugoslaviji, državi u kojoj si do vrha svijeta mogao doći samo nauštrb hrvatskih interesa. Ako si pak branio hrvatske interese, nisi. No, sudbine pojedinaca nisu toliko važne koliko sudbina države. A Hrvatska sjedi za stolom najrazvijenijih država svijeta i to zahvaljujući Tuđmanu, koji ju je stvorio i Plenkoviću, koji ju je doveo za stol a da se ničega hrvatskoga nije odrekao. Milanović sada predlaže da ustanemo, da se iskrademo i odšecemo od tog stola, odemo u neku sporednu prostoriju i tiho za sobom zatvorimo vrata. Da ono o čemu se za tim stolom razgovara i o čemu se odlučuje ne vidimo i ne čujemo. Da sve to gledamo izdaleka, s mačkovski „zakopčanim lajbekom“. Ne pod stol, ali što dalje od njega! To je ono što Hrvatskoj želi i što zaziva predsjednik države.

Poruka Hrvatima u BiH

Hrvati u BiH: nemojte zaboraviti da je tada kada se radilo o vašoj sudbini Milanović prevrnuo stol za kojim se moglo nešto napraviti, sjeo za stol s Komšićem i ostalima koji su vam oduzimali prava i oprao ruke od vas sapunom koji će kasnije, u maniri herojskog zeca, slati muslimanima. Ne zaboravite da je vas i vaše obitelji, nakon svega što ste napravili za Hrvatsku, poput Mesića i ostalih veleizdajnika izručio velikobošnjačkom hegemonizmu poručujući kako ste vi, Hrvati

u BiH „problem Sarajeva“! U maniri velikoga vojskovođe, koji je kad ste se vi učlanjivali u HDZ pisao zamolbu partiji da ga primi u svoje redove, dijeli savjete o naoružanju. Ne valja mu avion, ne valja mu tenk... Kao onomad kad je crpio znanje o poplavama u Gunji jer mu je prsnuo ventil, tako i danas govori na temelju iskustva pištolja na vodu kojim se koristio u djetinjstvu.

Milanović je pred Erdoganom junak koji maše sabljom, a u svojem dvorištu zračnom puškom, pa je čovjeku kojeg naziva prijateljem, a koji mu je poručio da ne drži do konstitutivnosti Hrvata u BiH i da podržava politiku bošnjačke majorizacije nad njima – rekao da se s time slaže!

Protiv tenkova, koje ste vi goloruki zaustavljali u Širokom Brijegu, nije imao ništa efikasno, a nije mu ni trebalo. Gnušao se, onako jeftin, stati pred nešto tako skupo. Ništa efikasno niste imali ni vi, ali ste stali pred njih i niste im dali da nastave prema Hrvatskoj. Čime bi on odvrćao neprijatelje, čime ratovao? Popeo bi se na brdo i viknuo „hebem vam mater, svi ste vi plameni jazavci“ i ovi bi se razbježali prije nego li bi on dovršio bocu načetog viskija? Ili bi mahao partijskom knjižicom i vikao „tko nas, bre, zavadi“? Da ne bi sve ostalo na onome što je nekad bilo, obraćam se i onima koji su u zabludi da se Milanović promijenio.

Ako je povijest učiteljica života, zaborav je put u propast!

Milanović kao vrijednost ne postoji. Postoje samo različite uloge i kostimi koje oblači, ovisno o predstavi i publici koja predstavu prati. Njegov je politički cilj dodvoriti se. To je njegov imperativ i sve političko umijeće. Kako ne može baš svakomu, onda to radi po načelu veće koristi. Svojevremeno sarajevskoj mahali. Kada dođe među vas, onda vama, kada treba, onda Dodigu i njegovu dijelu „srpskog sveta“. Koji nema nikakve veze s ruskim. O tome Milanović nema nikakvih saznanja niti obavještajnih podataka. Valjda to Ranko Ostojić nije tražio.

Ali ima o NATO savezu, za koji su ga službe vjerojatno upozorile da pomaže Ukrajini. Želim vas podsjetiti i na susret koji je kao predsjednik Hrvatske imao s turskim predsjednikom, kad se busao u prsa da su njih dvojica takvi jarani da jedino on može s njim razgovarati o vašoj sudbini. Ne samo da mu je ovaj iz Sarajeva u društvu Izetbegovića preko medija poslao zaključke njihova budućeg sastanka u Zagrebu nego se naš mali miš nije ni oglasio o vašim pravima. Ni zuc. Pred Erdoganom je junak koji maše sabljom, a unutar svojeg dvorišta koristio se kalibrom zračne puške pa je čovjeku kojeg naziva prijateljem, a koji mu je poručio da ne drži do konstitutivnosti njegova naroda u BiH i da podržava politiku bošnjačke majorizacije nad njima – rekao da se s time slaže! I da dejtonski sporazum nije bitan! Toliko o junacima, ulizicama i poltronima.

Sad malo o medijima. Četvrtak, 21. 11. 2024. Pred više od tisuću ljudi predstavljen je program predsjedničkog kandidata Dragana Primorca uz nazočnost vodstva HDZ-a i članka niza stranaka, od DP-ova Penave do Hrebaka iz HSLS-a. Gledam dnevni tisak. Jutarnji list je tom događaju posvetio devet rečenica, na jedanaestoj stranici. Dočim je već na dvanaestoj četiri puta više prostora posvetio sadnji drveća u vinkovačkom izletištu. S predstavljanja predsjedničkog kandidata koji jedini može ugroziti Milanovića jedna, a sa sadnje drveća u parku četiri fotografije! Tako je to kad događaj sponzoriraju Konzum i Coca Cola. Tko je Draganu kriv kad on sponzor nije, nego bezobraznik sponzorstva prikuplja. Večernji list je, iako je taj dan svoj program predstavio Primorac, više prostora dao Milanoviću, koji programa nema, nego je uzeo slogan čovjeka čiju je bistu uklonio iz predsjedničkih dvora. Logično, uz Tuđmana u predsoblju ne bi se na Pantovčaku osjećao kao doma, ali je ipak procijenio da mu koketiranje s Tuđmanom može omogućiti da tamo ostane. Ovi u 24 sata su, izgleda zaključili da njima koketiranje s kršiteljem Ustava može pomoći, makar ga vole kao Milanović Tuđmana, pa baš njegovu fotografiju objaviše uz tekst u kojem mudro objašnjavaju da svaki kandidat ima svoj slogan. Ali su propustili reći: osim Milanovića! Koji nema svoj nego tuđi. To opet nije pomoglo Draganu, čijem je cijelom programu (ne sloganu!) posvećeno otprilike isto prostora kao i transrodnoj zastupnici američkog kongresa kojoj je zabranjen ulazak u ženski WC. Nije loše da je Slobodna Dalmacija objavila poveliki tekst o tome kako se Ante Ramljak u tajnosti oženio. Dapače, potpuno je logično jer radi se o splitskom poduzetniku koji je oženio Splićanku. Dočim o Primorcu, kojega sa Splitom veže puno više nego Ramljaka, ni slike ni tona. Nije lako Primorcu ni u Glasu Slavo-

nije. Tu sam se ufao da će biti nešto jer sam čuo da je Šeksov nećak tamo neka faca. Tamo su vijest o predstavljanju Primorčeva programa na imponantnom skupu relevantnih ljudi stavili između Milanovićeve Facebook objave i naslova: „HDZ nastavlja ismijavati hrvatske građane“, što je izrekao stanoviti SDP-ovac Boris Piližota, Hajdašev pajdaš još iz vremena kad su zajedno rušili Bernardića. I koji se svojevremeno nije kandidirao jer se bojao pravosudnih reperkusija.

Neka našeg u gorici vuka!

Česta izreka koja zapravo znači: nije bogzna kakav, ali je naš, neka ga. Zašto je Milanović i kada šuti zvijezda naših medija, dok se drugi mogu napinjati iz petnih žila, a da ih se ni ne zamijeti, vrag će ga znati. Valjda ga se u tim krugovima, naviklima na objektivnost i nepristranost, smatra „svojim“ iako gotovo da nema medija koji u svom osebujnom mandatu nije nabijao na kolac. Kad je nedavno preminuo Bora Čorba, nakon nekih objava u našem javnom prostoru pomislio sam da bi, uz Čačak, dan žalosti za tim četnikom bio proglašen i u Hrvatskoj samo kada bi oni koji su u komunizmu pisali povijest danas bili na štihu. Jer biti četnički vojvoda je OK ako si dobar glazbenik. Razmišljam, Mile Budak je bio odličan književnik. Ali ustaša, pa se to ne broji. Dapače, kladim se da mu je to što je znao dobro pisati bila otegotna okolnost kad ga je onomad bez suda ubila narodna vlast u koju je nakon rata ušlo više četnika nego u četnički ravnogorski pokret 1943! Bora je bio četnik i službeni četnički vojvoda, ali za neke dobar pjevač. Što mu kumulativno daje još veću prednost.

Milanović kao vrijednost ne postoji. Postoje samo različite uloge i kostimi koje oblači, ovisno o predstavi i publici koja predstavu prati. Njegov je politički cilj dodvoriti se. To je njegov imperativ i sve političko umijeće. Kako ne može baš svakomu, onda to radi po načelu veće koristi.

Baš kao i Milanoviću to što je za Putina. Preko čijih grijeha novinarsko pero Željka Trkanjca prelazi, ali zato u svojoj kolumni Tuđmana uspoređuje s Putinom jer je baš kao i on „karizmatični lider“. Jer takvi nam ne trebaju. Milanovića s Putinom ne uspoređuje iako ovaj s njime dijeli iste vrijednosti, ako se ono što dijele uopće vrijednostima može nazvati. Tuđmana se s Putinom ne može uspoređivati! Ne može ga se, doduše, uspoređivati ni sa Zelenskim. Jer ovaj ima, a Tuđman nije imao međunarodnu potporu sve dok Hrvatsku nije obranio. Jer ovaj ima, a Tuđman nije imao vojnu i financijsku pomoć sve dok Hrvatsku nije oslobodio. Jer njemu nisu, a Tuđmanu i Hrvatskoj jesu, uveli embargo na uvoz oružja. Jer njega nitko, a Tuđmana su svi prisiljavali da se od oružane pobune i velikosrpske agresije obrani „pregovorima“ u kojima je početna pozicija bila srpska država u državi. I na kraju, jer on neće, a Tuđman je sam obnavljao svoju zemlju i podizao devastirano gospodarstvo, u što je krenuo još kad nije imao ni svoju valutu. Ipak, mislim da u Trkanjčevim očima Tuđmanu njegova karizma nije osobit grijeh. Ali to što se borio i izborio za Hrvatsku jest. Trkanjcima usprkos.

Aktualno HDZ

A sada – stranka!

Kako su liderima potrebne moćne, operativne i vjerodostojne stranke, tako su i takvim strankama potrebni moćni, operativni i vjerodostojni lideri.

Mario Kapulica

Više je razloga zbog kojih su stranke i njihovi lideri međusobno povezani pupčanom vrpcom. Lideri su potrebni strankama jer na njih prenose svoju karizmu i čine ključnu razliku u odnosu na političke rivale. Franjo Tuđman je bio državotvorac pa je i HDZ državotvoran. Ivo Sanader je završio kako je završio i zbog toga se svaki slučaj nezakonita djelovanja u cjelokupnoj strukturi vlasti i izvan nje koristi i koristit će se kao „dokaz“ da je HDZ bio i ostao „kriminalna organizacija“. Jadranka Kosor je na vodeću lidersku poziciju „delegirana“ na temelju procjene svojega prethodnika da će mu biti slijepo odana i s njom stranka nije dobila neku posebnu referencu, osim što je se pamti kao prijelazno razdoblje do dolaska Tomislava Karamarka. Sam Karamarko nije uspio HDZ-u ostaviti neko nasljeđe. Njegov ideal politike u političku je jednadžbu doveo čitav niz marginalnih strančica koje su pokušavali steći svoju važnost ispraznim kvazidesničarenjem. Bilo je tu političkih pobjeda nad oporбом koje ne treba zanemariti, ali projekt „vraćanja Tuđmanu i izvornim načelima“ kojim je htio doseći status „retuđmanizatora“ neslavno je propao. HDZ je pod njim imao imidž „subordinirane organizacije policijsko-vojnog tipa“ koja nedostatak novih ideja nadomješta golom silom, s većim naglaskom na plašnju političkih protivnika nego na otvaranju prostora za pridobivanje novih pristaša.

No vara se svatko tko misli da je izvrstan lider razlog za odlaganje onoga što treba napraviti u stranci jer u ovako posloženu parlamentarnom sustavu i uz trenutni izborni zakon udruživanje svih protiv HDZ-a može biti jako opasno.

S Andrejom Plenkovićem je, po mom sudu, stranka konačno prodisala dobivši lidera koji je napravio potreban balans između povijesnog nasljeđa Tuđmana i nasušne potrebe za novim iskoracima. S njime smo, a da se pri tome ne moramo bojati da će išta od Tuđmanove baštine biti stavljeno u zapećak, snažno iskoračili prema potpunoj integraciji u europsku i svjetsku maticu najnaprednijih zemalja. Unapređujući so-

cijalni i ekonomski status naših sugrađana, jačajući državu i njezine institucije, rabeći sve razvojne poluge Europe i svijeta prema kojima su nas devedesetih okrenule Tuđmanove pobjede, Plenković je napravio impozantan niz vlastitih pobjeda. Kao hrvatski političar dominantno proeuropske orijentacije priskrbio je HDZ-u status moderne proeuropske stranke.

Imati lidera koji je za nekoliko klasa iznad svih ostalih velika je prednost. No koristi koje stranka uživa na temelju toga imaju i određene nuspojave. Pobjede koje treba iskoristiti za jačanje stranačkih kapaciteta nedovoljno se iskorištavaju. Zašto? Iz više razloga. Ponajprije upravo zbog pouzdanja u uspješnog lidera koji je pokazao da je sposoban začepiti sve rupe i pukotine nastale zbog nesolidnosti funkcioniranja našeg stranačkog stroja i nedoraslosti stranačkih elita. Drugi je problem shvaćanje da generalno pobjednički rezultati, izborni na nadmoći našeg lidera i slabostima oporbe, od svih nas stvaraju pobjednike i nezamjenjive junake. Mislim da idućih nekoliko godina posebnu pozornost treba posvetiti stvaranju odmaka od takva shvaćanja i prakse, ne iz sebičnih unutarstranačkih razloga, nego upravo suprotno – iz nesebičnih i općehrvatskih razloga.

Zapravo, ne ulagati u stranku, gubiti tempo u razvoju njezinih tijela i institucija i u stvaranju vjerodostojnih lidera samo zato što je sada dobro čista je sebičnost. Hrvatska demokratska zajednica, doduše, nema pravog rivala niti jednoj stranci pojedinačno. No vara se svatko tko misli da je to razlog za odlaganje onoga što treba napraviti u stranci jer u ovako složenom parlamentarnom sustavu i uz trenutni izborni zakon udruživanje svih protiv HDZ-a, naročito u izborima sa dva izborna kruga (a to su i predsjednički i lokalni), može biti jako opasno.

Nedostatak pravog suparnika ne znači da ga sutra neće biti

Situacija u kojoj SDP uopće nije referentna točka za bilo kojeg političkog aktera samo je dodatno učvrstila praksu u kojoj stranke desetljećima nastaju, postižu rezultate i osvajaju mandate isključivo na suprotstavljanju HDZ-u. Tim se osvojenim mandatima onda koriste na dva načina. Svjetonazorski protivnici da bi oponirali HDZ-u, stalno se upirući srušiti ga i

zagorčati mu život pa taman država propala. Ovi drugi, svjetonazorski bliži, nerijetko iskazuju još veću mržnju prema HDZ-u, uvjereni u mesijansku misiju mijenjanja HDZ-a na svoju sliku i priliku. Na takvoj generalnoj i medijski sveprisutnoj „politici“, uz sijaset agresivnih glasnogovornika kojima se nedovoljno frontalno suprotstavljamo, odrastaju generacije novih glasača koje iznjedruju generacije novih političara koji svoje političke karijere grade na protimbi HDZ-u. Ne smijemo zaboraviti da u istom okruženju stasaju i odrastaju i nove generacije naših članova, čiji voljni moment za ulazak u prve redove drastično kopni sa svakim našim povlačenjem pred protivnicima i svakim našim moralnim posrnućem.

Ranjivost vladajuće pozicije, u kontekstu ozbiljnih faulova koje s vremena na vrijeme naprave pojedinci, ne formira samo stav opće javnosti nego i naših članova prema vlastitoj stranci. Ako stranka ne počne puno ozbiljnije i intenzivnije raditi s jezgrom svojeg članstva bit će sve manje iskrenog i spontanog okupljanja pod njezinom zastavom! Zato apeliram da se ne odričemo vlastitog aktivizma i gubimo u hodnicima unutarstranačke administracije. Idemo vidjeti na čemu HDZ odgaja nove glasače, kakvim ih politikama i praksama privlačimo, a kakvima odbijamo, kako stvaramo novu generaciju političara...

Tko god je dugo na nekoj čelnoj dužnosti, posebice na više njih, a nema ga u javnom prostoru kad se vode stvarne političke bitke, ne spada u kategoriju ozbiljnih političara.

Osim održavanja tonusa politike na svim razinama i nezamjenjive operativne uloge, stranke svojim liderima daju dodatnu političku snagu, izvor su korisnih programa i ideja te bazen ljudi koji dijele iste političke ciljeve. To je onaj bazen iz kojeg bi lideri morali moći, bez pretjerane bojazni, čak i zatvorenih očiju, odabrati najbolje suradnike za doba u kojem dođu u priliku provoditi svoj program. Svaki put kad netko iz stranke iznevjeri očekivanja vezana uz moralni integritet, narušava se i njegova vjerodostojnost. Gotovo svi se, osim njega, mogu u takvim situacijama sakriti i prebroditi krizna vremena u blaženoj anonimnosti unutarstranačkih zidina. Stranka bi morala puno više uložiti u mehanizme koji će mogućnost takvih posrnuća svesti na najmanju moguću mjeru jer broj članova i dužnosnika ne znači puno ako ne postoji smislen i razvijen unutarnji život, kvalitetna i poticajna stranačka politička filozofija te unutarnji mehanizmi i procedure koje dosljedno primjenjujemo. To su mehanizmi za koje nas javnost ne pita, koje u načelu i ne prati, za koje nije posebno zainteresirana i o kojima ne daje svoj sud. Ona sudi samo o rezultatima.

Strah je loš saveznik

Ako imamo više stranačkih dužnosnika nego li sve druge stranke zajedno, zašto onda stalno kuburimo kad nam trebaju oni koji će preuzeti odgovornost i bez imalo kompleksa ući u političku arenu? Ima li takvih uopće izvan uskog kruga u epicentru vlasti? Nije li vrijeme da se zapitamo zašto je to tako i da počnemo tražiti rješenja da tako više ne bude? Što ćemo s činjenicom da niti unutar samog epicentra stranačke

Foto: Matija Habljak / PIXSELL

političke moći nisu svi nisu takvi? Koliko je na nacionalnoj razini rasnih i vjerodostojnih političara sa smislom za politiku, a koliko je onih kojima šakom i kapom dajemo dužnosti na nacionalnoj razini da bi nakon toga možda (!) postali nacionalno prepoznatljivi, koje guramo prema kandidaturama na lokalnoj razini a da ih javnost nije prepoznala kao ozbiljne pretendente koji su u stanju donijeti dodatnu vrijednost? Je li vrijeme da, nakon što smo podijelili nebrojeni broj „šešira“, nekome taj šešir i oduzmemo?

Preuzimanjem određene dužnosti, neovisno jesmo li na nju izabrani ili imenovani, dobili smo „šešir“, odnosno naslov koji nam omogućuje djelovanje. U politici to znači nastupati u javnom prostoru. To je nužno da bi stranka imala korist od našeg zadržavanja i uspinjanja u stranačkoj strukturi. Bez te proaktivnosti na stranačkim funkcijama se može trajati puno duže i to dobro znaju mnogi majstori unutarstranačkih procedura i odnosa snaga. Uz dodatno iskorištavanje naklonosti samog lidera stranačka pozicija može biti vječna. Ali čemu to? Tko god je dugo na nekoj čelnoj dužnosti, posebice na više njih, a nema ga u javnom prostoru kad se vode stvarne političke bitke, ne spada u kategoriju ozbiljnih političara. Pozivam da se naoružani iskustvom te prepoznati u javnosti kao ozbiljni i poštenu zagovaratelji politika odvažimo na emancipaciju od stalnog tavorjenja na stranačkim funkcijama i posvetimo javnoj politici. Ako nam to nije bio cilj kad smo uzimali svoje prve stranačke šešire, onda ih nismo trebali ni uzimati.

Aktualno HDZ

Dvadeset i peta obljetnica smrti dr. Franje Tuđmana

Priredila: Maria Cik

Foto: HDZ

U nazočnosti predsjednika Hrvatske demokratske zajednice i Vlade Republike Hrvatske Andreja Plenkovića na Medvedgradu je 10. prosinca 2024. dostojanstveno obilježena dvadeset i peta obljetnica smrti prvog predsjednika Republike Hrvatske i prvog predsjednika Hrvatske demokratske zajednice dr. Franje Tuđmana. Našim čitateljima donosimo izlaganje predsjednika Zajednice utemeljitelja HDZ-a „dr. Franjo Tuđman“ Ivice Tafre, savjetnika predsjednika HDZ-a Maria Kapulice i fotografije s obilježavanja.

Ivica Tafra

„Na današnji dan prije 25 godina oprostili smo se od Franje Tuđmana, utemeljitelja Hrvatske demokratske zajednice i prvog predsjednika hrvatske države. Čovjeka koji je živio za svoj narod i kojeg smo slijedili na putu stvaranja samostalne države. Odajmo počast domovini! Pozivam vas da minutom šutnje odamo počast poginulim hrvatskim braniteljima i svima

Foto: HDZ

koji su kroz povijest davali svoje živote za hrvatsku slobodu i nezavisnost! Okupili smo se danas na Medvedgradu, pored Oltara domovine koji simbolizira žrtvu svih onih koji su kroz povijest davali živote za Hrvatsku.

Na ovom mjestu, od kojeg nema prikladnijeg, pozdravljam sve okupljene. Predsjednika stranke i vlade Andreja Plenkovića, obitelj Tuđman: Nevenku Tuđman i Sinišu Košutića, obitelj ratnog ministra obrane Gojka Šuška, zamjenika predsjednika stranke, potpredsjednika vlade i ministra branitelja Tomu Medveda te sve nazočne dužnosnike stranke, ministre i saborske zastupnike na čelu s predsjednikom Sabora Republike Hrvatske Gordanom Jandrokovićem. I našeg kandidata za predsjednika Republike Hrvatske i državnog poglavara, Dragana Primorca. Te posebno one koji su se prvi odazvali Tuđmanovom pozivu – utemeljitelji HDZ-a!

Kada je Tuđman istakao svoju maksimu: „Hrvatska puška na hrvatskom ramenu – hrvatska lisnica u hrvatskom džepu“ imao sam 22 godine i odmah sam donio odluku. Znao sam da je nacionalna valuta bitna jer bez nje nema suvereniteta, ali sam znao i to da bez hrvatske puške to neće biti moguće. Zato sam, poput mnogih od vas, odmah pristupio redarstvu, a onda i Zboru narodne garde. To je tada bilo važno, ali da nije bilo Tuđmana koji je pažljivo odmjerio svaki korak na putu

prema državnoj samostalnosti, ni to ne bi bilo dovoljno. Zato je upravo Tuđman ona razlika između uspjeha i neuspjeha, između pokušaja i realizacije hrvatske samostalnosti. Danas smo se okupili u njegovu čast i čast svih onih koji su tome pridonijeli.“

Mario Kapulica

„Nakon pola stoljeća anacionalnog jednostranačkog totalitarizma i godina disidentstva, Franjo Tuđman je u prosincu 1988. ponovo snažno iskoračio na političku scenu, iznenađivši sve tadašnje aktore. Ne, međutim, samo one u komunističkoj nomenklaturi, nego i sve koji su ubrzo stvaranjem političkih stranaka išli za time da uzmu komadić vlasti, a bez suvislog plana za stvaranje samostalne i demokratske hrvatske države. Tako su postupili iz niza razloga, a ponajviše jer nisu vjerovali da je samostalna hrvatska država moguća, jer nisu željeli gurati prst u oko Beogradu i velikosrpskom projektu, jer su u politiku ušli s kalkulatorom u ruci i jer, za razliku od Tuđmana, nisu imali potrebno iskustvo, ali ni pouzdanje u sebe i svoj narod. Za razliku od njih, Tuđman je htio, znao i uspio.“

Aktualno Vlada

SDP-ov skok u baruštinu

Još neki razlozi zbog kojih je oporba u Hrvatskoj danas duboko na tamnoj strani

Josip Ostrogović

Kad oporba u Hrvatskom saboru zatraži opoziv vlade, razumno bi bilo očekivati da će prijedlog biti ozbiljan. Odnosno da će se raditi o pomno pripremljenom uratku. Međutim, na moje iznenađenje prijedlog za pokretanje pitanja povjerenja predsjedniku Vlade Republike Hrvatske jednostavno nije takav dokument. Upravo obrnuto, radi se o neozbiljnu prijedlogu koji je izgubljen u vremenu, bez stvarna sadržaja, nejasne metodologije i koji je očito sklepan u velikoj brzini te gotovo opipljivoj histeriji.

Prijedlog za pokretanje pitanja povjerenja predsjedniku Vlade Andreju Plenkoviću uputio je predsjedniku Sabora predsjednik Kluba zastupnika SDP-a Arsen Bauk. Prva je pogreška učinjena odmah na početku. U popratnom dopisu, naime, prijedlog se poziva na članak 116. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske, koji navodi da Vrhovni sud kao najviši sud osigurava jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost u njegovoj primjeni. Očito pogrešan pravni temelj na koji se poziva prijedlog u popratnom dopisu već u startu upućuje na potreban oprez u daljnjoj analizi predloženog akta.

I SDP-u bi trebalo biti jasno da Sabor danas može raspravljati o pokretanju pitanja povjerenja predsjedniku sadašnje, šesnaeste vlade (i, naravno, samo zbog razloga nastalih u tekućem mandatu). Danas jednostavno nije ni logično ni smisleno pokretati pitanje povjerenja predsjedniku prošlih vlada.

Nadalje, radi se o prijedlogu koji je izgubljen u vremenu. U jednom je dijelu preuranjen, a u preostalom je zakasnio. Ne korespondira sa stvarnošću. Andrej Plenković je bio predsjednik četrnaeste i petnaeste vlade, a predvodi i sadašnju, šesnaestu. I SDP-u bi trebalo biti jasno da Sabor danas može raspravljati o pokretanju pitanja povjerenja predsjedniku sadašnje, šesnaeste vlade (i, naravno, samo zbog razloga koji su nastali u tekućem mandatu). Danas jednostavno nije ni logično ni smisleno pokretati pitanje povjerenja predsjedniku prošlih vlada.

Dakako, oporba ima pravo tražiti što god hoće, ali nije logično da danas pokreće pitanje povjerenja predsjedniku Vlade zato jer je Sabor u prethodnom sazivu (dakle i tijekom mandata prethodne vlade) imenovao glavnog državnog odvjetnika ili pak zbog nedostatka liječnika koji se dogodio

upravo u vrijeme SDP-ove vlade iz mandata 2011. – 2015., a posebno zbog kršenja Ustava koje je počinio upravo kandidat SDP-a prilikom posljednjih saborskih izbora! Sve su to okolnosti nastale prije ovog mandata. Od ukupno trinaest razloga zbog kojih je SDP pokrenuo pitanje povjerenja, njih se čak dvanaest dogodilo u mandatima prethodnih vlada pa su stoga jednostavno zakašnjeli.

Dalje, niti jednu rečenicu iz prijedloga ne prati ni primjesa ozbiljne argumentacije pa bi zapravo najbolje bilo zaključiti kako Sabor o ovome uopće nije trebao raspravljati. Svaka bi se, naime, takva rasprava pretvorila u neprekinuti niz vrijeđanja predsjednika Vlade, što je, dakako, daleko od bilo kakve suvisle argumentacije. Tako se i dogodilo. I to je jedino što naša oporba i zna, ona jedino zna vrijeđati i skrivati se iza imuniteta nepovredivosti jer uglavnom velik dio tih uvreda ima elemente klevete ili povrede ugleda i časti.

Iz samog prijedloga uopće nije jasno zašto SDP sad i zbog kojeg konkretnog razloga (povod nije isto što i razlog) pokreće pitanje povjerenja predsjedniku Vlade. Fraze o rastakanju institucionalnog okvira, strukturama stranačke države, autokratskim tendencijama, atmosferi nekažnjivosti, narušavanju demokratskih procesa, krhkoj liberalnoj demokraciji ili demokratskoj regresiji tek su opće teze kojima se SDP služio i u predizbornoj kampanji i to kod birača nije prošlo. Ne vidim razloga zašto bi ih itko drukčije shvatio osim kao neozbiljne političke tlapnje.

Sadržaj SDP-ova prijedloga vrvi političkim floskulama, konfabulacijama, nedosljednostima i političkim ispraznicama. Koliko je ozbiljan, najbolje govori prvi razlog zbog kojeg se traži pokretanje postupka, o navodnim „mafijaškim elementima u strukturama stranačke države“. Naslov jest bombastičan, ali je i potpuno besmislen: ako SDP želi reći da Hrvatskom upravlja „HDZ-ova mafija“, kako onda ista ta „HDZ-ova mafija“ uopće dopušta pokretanje kaznenog progona protiv člana „HDZ-ove mafije“? Nadalje, predlagatelj u dokumentu ovako iznimne političke i društvene težine (naravno, prijedlog za pokretanje povjerenja predsjedniku Vlade nije isto što i svakodnevno ispijanje kave!) nema potrebe dati iole preciznije objašnjenje. U prvoj točki obrazloženja, dakle, imamo samo tvrdnju o „mafijaškim elementima“, ali nema nikakvih činjenica, obrazloženja ili dokazivanja tvrdnji o „mafijaškim elementima u strukturama stranačke države“.

Naravno, nije bilo potrebe ni da se objasni o kakvoj „stranačkoj državi“ ni o kojim „mafijaškim elementima“ se radi. Treba istaknuti da iako SDP u prvome razlogu govori o mafijaškim elementima, imenuje ih tek u drugom, tj. kada donosi još jednu prozirnu objedu, odnosno „političkoj korupciji kao načinu Plenkovićeve vladavine“. Neću uopće komentirati neprimjereno oslovljavanje predsjednika Vlade. U obrazloženju „političke korupcije“ navodi se pregled nedavnih „ko-

rupcijskih afera“. O prvoj, tj. o uhićenju bivšeg ministra Vilija Beroša navode se i „mafijaški elementi“ iz prve točke prijedloga, ali se ne zovu „mafijaškim elementima“, nego imenuju „poduzetnikom“ ili „kontroverznim poduzetnikom“. Dakle, u prijedlogu se barata s tvrdnjama o „mafijaškim elementima“,

koji su svega red ili dva dalje imenovani kao „poduzetnici ili kontroverzni poduzetnici“! Zaključno, stoga: nedavni – i neslavno završeni – pokušaj rušenja vlade u Saboru, treba gledati u prvom redu kao još jedan primjer prelaska SDP-a na drugu – tamnu – stranu domaće politike.

NAŠIM ČITATELJIMA DONOSIMO ODGOVOR VLADE

„Vlada Republike Hrvatske odbija sve navode iz Prijedloga za pokretanje pitanja povjerenja Andreju Plenkoviću, predsjedniku Vlade Republike Hrvatske, kao neutemeljene te ističe da nema osnove za izglasavanje nepovjerenja predsjedniku Vlade. Prijedlog je još jedan klevetnički i nestrukturirani uradak iz redova poražene oporbe koji počiva na neutemeljenim optužbama na račun cijele Vlade i predsjednika Vlade osobno. Kao i svaka inicijativa koja ne uzima u obzir činjenice, već se oslanja isključivo na neistinu i pokušaj obmane javnosti, i ova inicijativa SDP-a unaprijed je osuđena na propast. Vlada koju predvodi Andrej Plenković nikada nije niti će štititi od kaznenog progona osobe za koje postoji sumnja da su počinile kaznena djela, što je i više nego razvidno iz postupaka koji se u mandatima ove Vlade vode pred pravosudnim tijelima. S druge strane, poznato je da je bivši SDP-ov premijer sam priznao kako je o provođenju tajnih izvida redovito bio informiran. Takvo, protuzakonito postupanje licemjera iz SDP-a moglo je biti oportuno i samo po sebi razumljivo ako,

primjerice, predsjednik Vlade nije želio da se protiv članova Vlade pokreću kazneni postupci. No, neprocesuiranje korupcije ne znači i nepostojanje iste, već u pravilu upućuje na izostanak političke volje za borbu protiv kriminala te dovodi u pitanje neovisnost pravosudnih institucija. U mandatima vlade Andreja Plenkovića pravosudna tijela bila su i ostaju samostalna i neovisna o utjecaju Vlade u svom radu te se bore protiv korupcije na jedini mogući način, a to je procesuiranjem. Nadalje, prigovori izneseni na gospodarsko i socijalno stanje u državi nisu utemeljeni na činjenicama, a uz to, imaju još i manju težinu s obzirom na to da dolaze iz redova SDP-a, koji je iza sebe ostavio katastrofalne ekonomske rezultate. O gospodarskim rezultatima naših vlada redovito smo informirali saborske zastupnike, no za one koji žele znati više te usporediti gdje se Hrvatska nalazila prije, a gdje se nalazi danas, prilažemo jednostavan grafički prikaz glavnih makroekonomskih pokazatelja i ekonomskih postignuća ove vlade. Zaključno, slijedom svega navedenoga, Vlada odbija sve navode iz Prijedloga za pokretanje pitanja povjerenja Andreju Plenkoviću, predsjedniku Vlade, držeći da nema nikakve osnove za izglasavanje nepovjerenja.“

Aktualno Predsjednički izbori

Foto: Duško Jaramaz / PIXSELL

Foto: Matija Habljak / PIXSELL

HDZ uz dr. sc. Dragana Primorca!

Aktualno Predsjednički izbori

Hrvatska će izabrati predsjednika znanja, rada i istinskog domoljublja

Hrvatska se nalazi pred novim predsjedničkim izborima na kojima HDZ podržava dr. sc. Dragana Primorca. U njemu HDZ prepoznaje novog predsjednika Republike Hrvatske, a u prvom redu čovjeka koji će našoj domovini donijeti promjenu na Pantovčaku. Stoga dr. sc. Primorcu dajemo oveći prostor u našem časopisu

Intervjuirala: Maria Cik

Na početku, najbolje bi bilo krenuti od pitanja puke neophodnosti. Kako govori Vaš izborni slogan, Hrvatska se nalazi pred još jednim važnim političkim odabirom, onim između povezivanja svih hrvatskih snaga u radu za bolje sutra i rušilačke politike podjela, difamacija i, ne zaboravimo, vrištećeg neuspjeha.

Potreba za promjenom nikada nije bila toliko nužna kao danas. To mi govore stotine ljudi s kojima sam se družio i razgovarao proteklih mjeseci. To sam i sâm osjetio kada sam krenuo u ovu predizbornu kampanju. Nerijetko se događa da me pitaju: što ti to treba, imaš uspješnu karijeru i posao, a izlažeš se neutemeljenim napadima, prljavštini političkih manipulacija. Međutim, moj odgovor na to uvijek je isti: Hrvatska treba promjenu. Hrvatska treba novog predsjednika.

I odlučan sam boriti se za tu promjenu. Sve što ste naveli je točno: podjele, difamacije, diskreditacije, konflikti, agresija koja se prelijeva na čitavo društvo i stvara toksičnu atmosferu. Pa kako bih mogao samo ostati po strani i gledati što se događa kao da me se to ne tiče?! Urušavaju se vrijednosti našeg društva. Vrijednosti koje nam je ostavio naš prvi predsjednik dr. Franjo Tuđman, naši branitelji koji su krvarili i ginuli da bismo mi danas bili slobodni i bez kojih ne bismo, na kraju krajeva, imali državu. Narušava se stabilnost zemlje, umanjuju se uspjesi koje Vlada kontinuirano postiže svih ovih godina. A zašto? Zato što neki tašt nesposobnjaković, nervozan nasilnik ne zna razgovarati, ne zna uvažavati, ne zna argumentirati i ne zna, na kraju krajeva, raditi svoj posao. Motiviralo me srce, a naprijed me tjera zdrav razum koji kaže: Hrvatska može i mora bolje!

Nadalje, aktualni je predsjednik države prava štetočina kad je u pitanju međunarodni ugled Hrvatske. Kako to namjeravate prekinuti?

Treba najprije podsjetiti kako nas je svojedobno najneuspješniji premijer u novijoj hrvatskoj povijesti Zoran Milanović posvađao s civiliziranim svijetom kako bi pokušao spasiti

udbaške ubojice. Kako je rekao, da pristojnim ljudima nije mjesto u koloni sjećanja u Vukovaru. Ukinuo je prava vojnicima i slao interventnu policiju na branitelje. U susjednoj BiH u crvenom je šuškvacu davao potporu Željku Komšiću. Bio je protiv gradnje Pelješkoga mosta i LNG terminala. Taj svoj katastrofalni niz nastavio je i kao predsjednik. Ne zna razliku između Zapada i Istoka. Svojim izjavama gura nas u ruski svijet. Jedini vanjskopolitički prijatelj mu je Milorad Dodik. Nikada nije na strani žrtve – Ukrajine. Ne poštuje Ustav i zakone. Dan državnosti i simbole vlastite države. Uklonio je s Pantovčaka bistu dr. Franje Tuđmana i blaženog kardinala Alojzija Stepinca, čiji će povratak biti jedan od mojih prvih poteza kad postanem predsjednik.

HDZ želi predsjednika koji će uvijek i sve raditi za Hrvatsku. I u HDZ-u snažno vjeruju da će to dobiti sa mnom. I na tome sam zahvalan, počašćen, ali i motiviran da se još žešće i snažnije borim u ovoj kampanji.

Milanović je Hrvatsku osramotio u svakom pogledu. Sannacija štete njegove politike bit će velik posao, poglavito popravljanje odnosa i ponovna izgradnja međunarodne reputacije. Tijekom karijere kao znanstvenik i sveučilišni profesor surađivao sam s najvećim imenima svjetske znanosti i biznisa, a susretao sam se i s brojnim svjetskim liderima. Između ostalih, s američkim predsjednicima. Nedavno s indijskim premijerom Modijem. Sve su to odnosi koje sam gradio, njegovao, a kojima ću se, kad postanem predsjednik, služiti za razvoj naše zemlje. Gospodarska diplomacija bit će mi jedan od prioriteta. Uvijek naglašavam, predsjednik je slika države u svijetu. I ponekad se zbog lošeg predsjednika i njegove percepcije pogrešno može zaključiti da nam je cijela zemlja takva. I to je ono što me najviše zabrinjava. Pa čak mogu reći i boli. Hrvatski ljudi su vrijedni, poštjeni, ponosni, uljuđeni i uglađeni. I sad da nas predstavlja čovjek koji je sušta suprot-

Foto: Matija Habljak / PIXSELL

nost svega toga? Pa zar to nije sramotno? Uvjeran sam da će se vrlo brzo nakon mog preuzimanja predsjedničke funkcije stvari promijeniti.

Potrebno je, dakle, instituciju predsjednika države vratiti i u ustavne okvire i u okvire dobrog odgoja?

Predsjednik u zemlji simbolizira model, čak i uzor ponašanja. Predsjednik mora poštivati Ustav, zakone. Mora biti predsjednik svih građana. Milanović je tomu sušta suprotnost. On se kandidirao za premijera te kao predsjednik odlazio u SDP. Vrijeđao ustavne suce. Kršio zakone, pozivao na rušenje vlade, lagao ljudima. Ako vrijeđanje i omalovažavanje postanu model ponašanja, što je sljedeće? Hoćemo li fizičkim nasiljem rješavati neslaganja? Hoćemo li posezati za fizičkim napadima na one koji su od nas drukčiji? Zvuči li vam to poznato? Ne čini li vam se da se to već počelo događati? Kad se u društvu primijeti porast nasilja, svi se okreću institucijama, školama, obiteljima.... Ali jesmo li zaboravili na to tko u našem društvu propagira netrpeljivost? Dakle ne radi se samo o tome da Milanović neprimjereno komunicira. Stvari su puno ozbiljnije ako ih sagledate u širem kontekstu. I ono najgore, mogu postati još ozbiljnije. Toliko je promašaja i neuspjeha Zoran Milanović ostavio iza sebe da mi, s jedne strane olakšava buduću posao jer zaista će biti jednostavno biti bolji predsjednik od njega, ali, s druge strane, ostavio je toliko nereda da će biti potrebno puno energije i truda da se stvari poprave.

Neskloni Vam mediji uporno potenciraju kako položaj svakog predsjednika države nužno mora biti obilježen konfrontacijom s Vladom. Mi smo drukčijeg stava pa priželjkujemo predsjednika razgovora i suradnje.

Ustavne ovlasti predsjednika su sasvim dovoljne da bi se u društvu postigle promjene nabolje i da bi se moglo pozitiv-

no djelovati na živote ljudi. Naravno, pod uvjetom da je na funkciji predsjednika sposoban čovjek. I čovjek koji želi raditi u interesu građana, a ne za svoje vlastite interese. Za početka da, primjerice, ne spava do podneva. Da ne rabi vojne helikoptere kao taksi za svoj privatluk. Predsjednik svojim autoritetom može pokretati inicijative, nametati teme, okupljati ljude i poticati na suradnju. Suradnja je ključna u funkcioniranju politike.

Pa kako bih mogao samo ostati po strani i gledati što se događa kao da me se to ne tiče?! Urušavaju se vrijednosti našeg društva. Vrijednosti koje nam je ostavio naš prvi predsjednik dr. Franjo Tuđman, naši branitelji koji su krvarili i ginuli da bismo mi danas bili slobodni i bez kojih ne bismo, na kraju krajeva, imali državu.

Politika može biti uspješna samo ako se zasniva na timskom radu. Kako sam tijekom karijere surađivao s različitim ljudima, raznih profila i osobnosti, mogu svjedočiti da suradnja nije uvijek laka i jednostavna. U suradnji može biti i neslaganja i kritike i rasprava i polemika. Ali dok je god kritika konstruktivna i utemeljena, a rasprava argumentirana, suradnja je i dalje suradnja. Nekad teža, nekad lakša. Mislim da se konfrontacija, upravo zbog obmana i manipulacija Milanovića, tretira isključivo negativno. Konfrontacija može biti pozitivna ako će izroditi bolja rješenja, bolje rezultate. Ona je negativna samo kad u njoj sudjeluju ljudi poput Milanovića kojima uopće nije u interesu postići bolje rezultate ili iznaći bolja rješenja. Takvim je ljudima jedini interes staviti u prvi plan sebe i svoje manipulativne retoričke taktike kako bi dobili zapravo ni sam ne znam što, možda koji lajk više na društvenim mrežama ili tapšanje po ramenu od svojih suradnika. Mene to ne zanima. Nemam problem s kritikom, mogu je i dati i primiti, ako je ona konstruktivna i ako ona može polučiti boljim politikama koje će biti na dobrobit građana naše zemlje.

Premda je vrlo izvjesno da ćete za pobjedu morati dobiti Zorana Milanovića, kako vidite ostale kandidate, posebno one koji se predstavljanju neovisnima ili narodnim ljudima?

Svi protukandidati imaju samo jednu jedinu zadaću, a to je da pomognu Zoranu Milanoviću u osvajanju još jednog mandata. Nitko od njih nije zaista uvjeren u to da može pobijediti Milanovića. Važno je stoga isticati i uvijek ponavljati – glas za Kekin, Bulja ili Selak Raspudić

I, na kraju, kako ste zadovoljni potporom HDZ-a?

HDZ je stranka koja pobjeđuje. To je dokazala na svim izborima proteklih godina. Tri mandata vlade Andreja Plenkovića uspjeh je kakav se rijetko viđa bilo gdje u svijetu. I jasan je pokazatelj da, kad HDZ odluči pobijediti, HDZ pobjeđuje. A za mene je odlučio! Osjećam da je HDZ uz mene i za mene. Svjedočio sam tomu na brojnim skupovima na kojima sam govorio i predstavljao se članovima stranke. Vjeruju mi da mogu pobijediti na ovim izborima i vratiti dostojanstvo funkciji predsjednika. Funkciji koju je časno obnašao i Tuđman govoreći: „Uvijek i sve za Hrvatsku.“ HDZ želi predsjednika koji će uvijek i sve raditi za Hrvatsku. I snažno vjeruje da će to dobiti sa mnom. I na tome sam zahvalan, počašćen, ali i motiviran da se još žestće i snažnije borim u ovoj kampanji. Unatoč svim jalovim pokušajima da me se obeshrabri, zaustavi, poručujem da nikada neću odustati. I još ću jednom ponoviti: uvijek i sve za Hrvatsku!

Aktualno Predsjednički izbori

Za novog predsjednika koji ujedinjuje!

Iz izbornog programa Dragana Primorca

„ Republika:

Vratit ću dostojanstvo instituciji predsjednika Republike Hrvatske.

Predsjednik Republike slika je Hrvatske u svijetu i model ponašanja u narodu.

Poticat ću neovisnost medija, angažirano civilno društvo i snažne institucije – temelje istinski demokratskog društva.

Voljeti Hrvatsku znači djelovati čistih ruku, srca i obraza.

Poticat ću ulaganje u pravosudnu infrastrukturu, digitalizaciju i povećanje primanja.

Zalagat ću se za daljnje jačanje i modernizaciju hrvatske vojske jer samo moderno opremljena vojska može djelotvorno braniti hrvatski zračni, kopneni i morski prostor.

U suradnji s Vladom donijet ćemo Strategiju obrane te Dugoročni plan razvoja Oružanih snaga Republike Hrvatske.

Država mora nastaviti ulagati u sustave zaštite od poplava, požara i prirodnih katastrofa.

„ Domovina:

Zaustavit ću podjele hrvatskog naroda.

Odavanje dužne počasti onima koji su svoje živote utkali u temelje naše slobode, neovisnosti i demokracije mora ostati naša trajna obveza.

Zalagat ću se za dodatne napore i sredstva kako bismo pronašli odgovore o sudbini svake nestale osobe te osigurali da se ratni zločini temeljito istraže i procesuiraju.

Moja vrata bit će otvorena svima, bez obzira na socijalni status, obiteljsko podrijetlo ili stupanj obrazovanja.

Svatko u Hrvatskoj mora imati mogućnost živjeti dostojanstveno od svog rada, zato ću se zalagati za snažan rast plaća i mirovina te daljnje unaprjeđenje fleksibilnih oblika rada.

Priuštivo stanovanje: Moja vizija nije samo izgradnja zgrada, već izgradnja održivih i povezanih zajednica.

Kao predsjednik Republike, neprestano ću zagovarati daljnju modernizaciju cijele vertikalne hrvatskog obrazovnog sustava.

Zalagat ću se za jačanje javnog zdravlja.

Moramo ulagati u istraživanje, međuinstitucionalne projekte i podršku mladim znanstvenicima.

Kao prvi zdravstveni djelatnik na poziciji predsjednika države, bit ću snažan promicatelj prevencije i izgradnje zdravog društva koje ima pristup najsuvremenijoj medicinskoj skrbi.

Država:

Obnovit ću međunarodni ugled Hrvatske.

Podržavat ću sve mjere koje jačaju našu graničnu zaštitu i omogućuju učin kovit odgovor na migracijske izazove, uz strogo poštovanje međunarodnih standarda i ljudskih prava.

Svaki pokušaj nezakonitog prelaska hrvatskih granica mora biti odlučno spriječen.

Hrvatski narod u Bosni i Hercegovini: Mi smo jedan narod i naša je obveza brinuti se o našim sunarodnjacima, gdje god oni živjeli.

Rješavanje otvorenih pitanja sa Srbijom i Crnom Gorom ostaje među najvažnijim prioritetima.

Zalagat ću se za otvaranje diplomatskih predstavništava u strateški važnim državama i regijama.

Snažno ću podržavati organizaciju najvećih sportskih natjecanja u Hrvatskoj, što će dodatno osnažiti globalnu prepoznatljivost naše zemlje.

Zemlja:

Poticat ću izgradnju održivog gospodarstva u Hrvatskoj.

Kao predsjednik Republike Hrvatske, moj je cilj ne samo zadržati najbolje i najdaro vitije mlade unutar zemlje, veći osigurati da njihova znanja i inovacije obogate svijet kvalitetnim proizvodima.

Poslovanje i rad u Hrvatskoj moraju postati jednostavniji i bolji.

Hrvatska mora izgraditi modernu, brzu i svima dostupnu digitalnu infrastrukturu koja će biti ključna za razvoj novih industrija.

Kao predsjednik Republike, podržavat ću ekološki odgovoran razvoj industrije i urbanizma.

Aktualno Zajednice

Javno djelovanje zajednica i politički interesi HDZ-a

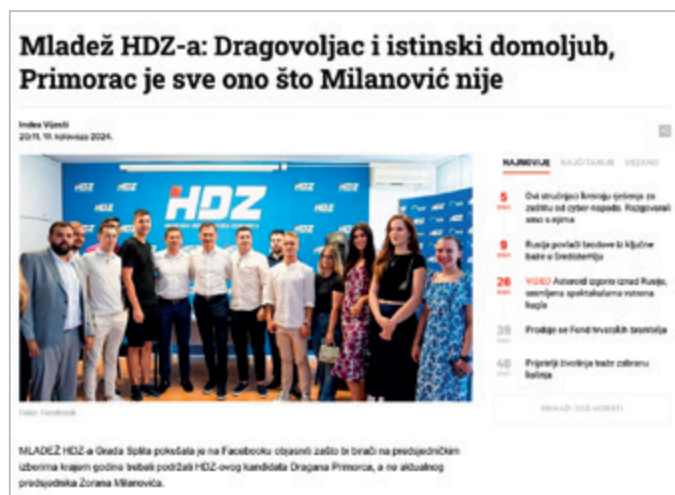
Unutar HDZ-a djeluje šest zajednica i tako je to, uz manje promjene, već četvrt stoljeća. Njihova je temeljna uloga „javnim djelovanjem promicati političke interese HDZ-a“. To su oni interesi koje oporba svakodnevno bjesomučno napada i dovodi u pitanje. Kako bismo i njih i vas podsjetili na taj aspekt djelovanja, objavljujemo pregled stajališta (pronašli smo ih letimičnim pregledom na portalima) koja su u proteklih nekoliko mjeseci naše zajednice uputile hrvatskoj javnosti.

Uredio: Ivan Pnjak

Mladež HDZ-a

Intervju predsjednika i objave na društvenim mrežama

Mladež stranke dominantno se koristi društvenim mrežama pa se u javnosti s vremena na vrijeme nađu tekstovi o njihovim objavama na Facebooku, bilo da je to mladež iz Splita, koja pod naslovom „**Dragovoljac i istinski domoljub, Primorac je sve ono što Milanović nije**“ objašnjava zašto bi birači na predsjedničkim izborima trebali podržati HDZ-ova kandidata, bilo da je to kratki komentar Milanovićeva nabiranja

„deset grijeha Andreja Plenkovića“ koje prenosi portal Sjeverni.info. Osim tih komentara, koje uglavnom prati Dalmatinski portal, zabilježena je i Facebook objava predsjednika Mladeži: „**Za razliku od Zoke, u protekla dva mandata vlada je podigla mirovine za više od 220 eura** (Dalmatinski portal) te njegov intervju na portalu Direktno pod naslovom: „**Novo lice Sabora: rad studenata mora biti adekvatno plaćen, a stambena politika fleksibilnija**“, u kojem je predstavljen kao mlad i upečatljiv zastupnik koji govori o poraznoj reformi i politikama za mlade. U proteklom razdoblju preko nekih, uglavnom lokalnih objava, javnost je informirana i o sudjelovanju Mladeži u obilježavanju Dana sjećanja na žrtve Domovinskog rata, žrtve Vukovara i Škabrnje.

Da je „Mladež HDZ-a BiH snažno uz dr. Primorca kao kandidata HDZ-a za predsjednika RH“, javnost je upoznata preko teksta na portalu Klikni.hr, a preko Dubrovnik Insidera da je „Mladež HDZ-a Dubrovačko-neretvanske županije odradila prve pripreme za početak kampanje za predsjedničke izbore“. Preferirajući kratke komentare, Mladež tako ostavlja svoj otisak u javnome prostoru. Tako su neki manje poznati portali nakon dijeljenja poveznice prenijeli objavu predsjednika Mladeži na društvenim mrežama: „Maksimilijan Šimrak: ‘Mladež SDP-a umjesto Tita i Che Guevare neka stavi sliku Tuđmana i hrvatski grb’.“ Muralist.hr objavljuje tekst glasnogovornika Mladeži koji govori kako je Šimrak odgovorio Ivani Kekin, a pod naslovom: „Prije nego što pokušavate docirati bilo komu, pogledajte kaos koji ste stvorili!“

Zajednica žena HDZ-a „Katarina Zrinski“

Obljetnice i Dan borbe protiv nasilja nad ženama

Članice naše Zajednice „Katarina Zrinski“ pokretačice su i sudionice brojnih manifestacija, događanja, humanitarnih akcija, zdravstvenih tribina i radionica i na lokalnoj i na regionalnoj razini. Političko djelovanje usmjereno je na uključivanje u rasprave na nacionalnoj razini i zastupanje svojih

stajališta. Gledamo li lokalne objave, osim što je proslavljen 25. rođendan Zajednice žena HDZ-a „Katarina Zrinski“ Osječko-baranjske županije“ (nasice.com), mogli smo na portalima evaraždin.hr, sjeverni.info i aktualno.hr pročitati tekst o aktivnostima varaždinske podružnice pod naslovom „Fotopanelom o očuvanju kulturne baštine Zajednica žena HDZ-a obilježila svoje dane“. Požeška organizacija oglasila se priopćenjem u povodu Međunarodnog dana borbe protiv nasilja nad ženama: „Za nasilje nema opravdanja!“ (požeški.hr), a slična aktivnost popraćena je i na portalu pakracki-list.hr. Krajem studenog pod naslovom: „‘Katarine’ obilježile Međunarodni dan borbe protiv nasilja nad ženama“ karlovački.hr i radio-mreznica.hr objavili su informaciju o

aktivnostima karlovačke podružnice, a ogulin.eu o aktivnostima u tom gradu. Valja napomenuti da je Zajednica žena HDZ-a BiH imala u promatranom razdoblju svoj **izborni Sa-bor** (u kolovozu 2024.), o čemu je pisao čak i Dnevni avaz, te zapaženu akciju objavljenu na više portala pod naslovom „Više od 800 žena doniralo novac za najteže oboljele mališane Pedijatrije SKB-a Mostar“.

Zajednica branitelja HDZ-a „Gojko Šušak“

Podupirati smjer stranke

Zajednica branitelja HDZ-a u proteklih je pet mjeseci zaparala uši braniteljske i opće populacije trima naslovima: „**Milanović je ruski Pinocchio s točno definiranim zadatkom**“ (Index, Portal dnevnih novosti, Dnevno, N1 info, Otvoreno, Total info i Maxportal), „**Primorac će na Pantovčak vratiti**

Tuđmanovu bistu“ (Novi list, Index, Nacional, Telegram, Jutarnji list) te tekstem „**Milanović je okorjeli partijac, htio je baciti ploče s imenima poginulih branitelja**“, a radi se o izjavi predsjednika Zajednice koju sa skupa potpore Draganu Primorcu u Klari prenosi Slobodna Dalmacija.

Aktualno Zajednice

Zajednica poduzetnika i obrtnika HDZ-a

Pozicija koju treba iskoristiti

U proteklih nekoliko mjeseci medijski je prisutan tek predsjednik zajednice, saborski zastupnik, član predsjedništva i županijski dopredsjednik Petar Šimić. U rujnu 2024. lokalni vinkovački portal Vinkulja objavljuje tekst „**Vinkovci dobivaju još jednog saborskog zastupnika**“, zatim budnica.info objavljuje „**Osjećam ponos i zanos, u Saboru ću se svim alatima boriti za Vinkovce i Slavoniju!**“, potom lokalni portal Vinkulja objavljuje tekst o njegovu odstupanju s pozicije u tvrtki radi obnašanja saborske dužnosti: „**Petar Šimić odstupio s čela Grad-Exporta!**“, a o tome na svom portalu

piše i Lider: „**Obiteljska tranzicija u Grad-Exportu**“. Šimić je u studenom 2024. u podcastu „Pod lampom“ govorio kao predsjednik nogometnog kluba Cibalia, a i na portalima Večernjeg lista, 24 sata, Nacionala, gol.hr, otvoreno.hr, net.hr,

dnevno.hr, direktno.hr, sportsport.ba, Sport Alo, telegraf.rs, Informer, Kurir... objavljen je tekst o tome pod naslovom „**Ceca je rekla da riješi problem, a on je izvadio uzi i krenuo**“.

Akademsko zajednica HDZ-a „Dr. Ante Starčević“

(Hitno ažuriranje!)

Nažalost, pod rubrikom najnovije i najčitanije vijesti na Indexu i Večernjem listu je vijest iz travnja 2024.: „**Akademsko zajednica podržala HDZ na parlamentarnim izborima**“, u Nacionalu vijest iz lipnja 2022.: „**Izv. prof. dr. sc. Davor Filipović postao šef HDZ-ovih akademika**“, a u Jutarnjem listu vijest o prošlogodišnjem koncertu obilježavanja 200. obljetnice rođenja dr. Ante Starčevića: „**HDZ je ostvario ideale dr. Ante Starčevića o samostalnoj hrvatskoj državi**“ (prenijeli tportal i hrvatskivjesnik.hr). Svakako da je barem jedan važan

Aktualno Zajednice

razlog izostanka snažnije prisutnosti u javnom prostoru i širenja politika HDZ-a trenutni način funkcioniranja zajednice koju vodi vršitelj dužnosti.

Zajednica utemeljitelja HDZ-a „dr. Franjo Tuđman“

Agilnost stranačkih veterana

Konačno, donosimo i kratak pregled aktivnosti koje su u javnom prostoru poduzimali stranački veterani: „Grbin i Milanović su jedan od drugog napravili propalice. U paketu su jurišali na mjesto predsjednika Vlade i izgubili. Red je i da odu u paketu“ (nacional.hr, jutarnji.hr), „Grbin ne priznaje Tuđmana, Rada Borić prezire katolike, a Milanović Dan

državnosti!“ (Večernji list, Maxportal), „Splicanin izabran za prvog čovjeka važne HDZ-ove organizacije“ (Slobodna Dalmacija, dnevnik.hr, vijesti, hrt.hr, prigorski.hr), „Zajednica utemeljitelja poziva iseljene Hrvate na registraciju za izbore u BiH i najavljuje podizanje spomenika Gojku Sušku“ (Maxportal, Lika online, Slobodna Lika), „SDP ne odstaje od svoje politike nanošenja štete Hrvatskoj“ i „SDP se ni nakon trećeg uzastopnog poraza ne odriče negiranja hrvatskog ustava – i dalje čvrsto uz njegova kršitelja“ (direktno.hr, Lika online, dalmacijadanas.hr, Dalmatinski portal), „Utemeljitelji HDZ-a podržali Primorac: Hebrang pomaže Milanoviću da ostane na Pantovčaku“ (direktno.hr, nacional.hr, dnevnik.hr), „Veterani HDZ-a: 'Kulturom sjećanja i njegovanjem demokracije protiv zaborava i novih totalitarizama!'“ (Maxportal, gspress.eu, Lika online, slobodnalika.com), „Kada će Milanović popiti tabletu za hrabrost i umjesto helikopterom za Hvar otići vlakom u Kijev i jasno podržati Ukrajinu?“ (Lika online, Maxportal, Dalmatinski portal, slobodnalika.com, centralno.ba), „Za-

jednica utemeljitelja HDZ-a: 'Neka SDSS preispita ulogu svojih članova u agresiji na RH'“ (24 sata, Dalmatinski portal, gspress.eu, Maxportal), „Ernest Petry dobio snažnu potporu utemeljitelja za člana predsjedništva stranke“ (Lika online), „Zoran Milanović djeluje kao istureno političko krilo Putinovih plaćeničkih skupina“ (Jutarnji list, 24 sata, gspress.eu), „Članovi HDZ-a poklonili se žrtvama Vukovara i Škabrnje“, (lika-online.hr, glasistre.hr, pozeski.hr, pozega.eu), „Podupiremo Plenkovića u ustrajanju da nitko nije nedodirljiv!“ i „UTEMELJITELJI UZ PLENKOVIĆA: 'Povjeriti Milanoviću sudbinu Hrvatske isto je kao pedofilu povjeriti čuvanje vlastite djece'“, (Dalmatinski

portal, nacional.hr, Maxportal, medjimurski.hr, Radio Slatina, gspress, slobodnalika.com), „Početak predsjedničke kampanje iz srca Like: HDZ-ovi utemeljitelji čvrsto uz Dragana Primorca“, (Lika online), „Milanovićev klevetnički desant na Primorac – notorni kršitelj Ustava, partija koja ga podržava krivotvorila je potpise“, (Večernji list, 24 sata, nacional.hr, Lika online, icv.hr, Radio Slatina, kamenjar.hr., infokiosk.net, Maxportal, slobodnalika.com).

Mi i oni

Kakve smo elite stvorili?

Često razmišljam o Hrvatskoj. Možda zato što imam vremena, možda zbog toga što sam njome oduvijek opsjednut. Nastojim se ne zamarati detaljima u pokušaju da bolje sagledam cjelinu.

Mario Kapulica

Ljudi se mijenjaju i prilagođavaju novim okolnostima, a s njima i stranke kao glavni akteri političkoga života o kojima puno toga ovisi, ali koje i same ovise o puno toga. Govorimo li o izazovima devedesete su neponovljive. Jednom ćemo to moći reći i za razdoblje kroz koje prolazimo pod vodstvom Andreja Plenkovića, oko kojega postoji puno dužnosnika koji ga lojalno prate, pridonose, podržavaju i lajkaju njegova postignuća. To se doduše ne vidi u baš svim kriznim situacijama, u kojima se u pravilu čuje glas samo nekolicine visokih vladinih dužnosnika, dok u čistoj stranačkoj hijerarhiji takvih ljudi kronično nedostaje. Čak ni kad ga je nedavno napao ministar vanjskih poslova BiH, nisam registrirao da je itko od naših zastupnika reagirao. Kladio sam se u mnogim krizama da neće biti puno junaka koji će stati između njega i rafalne paljbe oporbe i medija. I često sam dobivao oklade. Nažalost.

Na temelju iskustva angažiranog stranačkog dužnosnika i saborskog zastupnika u oba ključna razdoblja zaključio sam da postoji velika razlika između stvarnih i percepcijskih ciljeva brojnih stranaka. Uzmimo, recimo, stranku Centar. Ona u svom programu piše da želi „zaokrenuti Hrvatsku“, protiv je „političkog kadroviranja“, za smanjivanje poreza, „izravnu demokraciju“ te za „društvo suradnje koje ne poznaje granice“. U stvarnosti se oko suradnje s Hrvatima u BiH ponašaju kao da je između nas Berlinski zid, skeptični su prema bilo kojem „centru moći“ i misle da će oni nestati ako zatvore oči; poštovanja nemaju ni prema komu (čak se i međusobno kolju), kadroviraju isključivo po političkim kriterijima, a „suvišno administriranje“ vješto eliminiraju kad su u pitanju njihovi interesi. Za decentralizaciju su, a prosvjeduju protiv decentralizacije koja im pruža mogućnost da sami svojim odlukama poreze smanje, politiziraju do jučer depolitizirane teme, a građane nisu uključili niti u jednu odluku iako se zalažu za „izravnu demokraciju“. To su „liberali“ koji grubo nasrću, nerijetko i fizički, na svoje neistomišljenike, baš kao što su SDP-ovci „socijaldemokrati“ u čijim mandatima građani redovito ostaju bez socijalnih prava. Izbacuju neistomišljenike iz vlastite stranke dok najavljuju „okrupnjivanje“ s drugim

strankama, demokrati bez protukandidata, skupštinari bez legitimiteta... Percepcijski ipak stoje dobro jer nitko nije podvukao crtu pod rezultate njihova djelovanja.

Suštinski, ova, kao i njima slične političke nakupine nastale na ideji rušenja HDZ-a, ne ispunjava ni minimalne kriterije da bi zaslužila status stranke, o čemu najbolje svjedoči smijurija od njihove izborne skupštine i način na koji je Ivića Puljak kao njihov lider „izabran“ na novi četverogodišnji mandat. Prema dostupnim informacijama na njoj je bilo dvadeset i osam (28) ljudi, iako skupštinu čine svi redovni članovi dok njihov broj ne prijeđe tristo. Na znam na temelju čega to omanje društvo okupljeno po nejasnim kriterijima nadležno ministarstvo smatra legitimnim? I može li prijeći preko toga što je Puljka za predsjednika izabralo 28 ljudi iako u statutu stranke piše da se predsjednik stranke „bira na neposrednim izborima“!?!

Istina je ipak neusporedivo važnija od percepcije

Danas bih se složio s Franjom Tuđmanom, koji mi u jednoj prilici snažno naglasio važnost percepcije u politici. U politici je moguće ne odveć složenom medijskom operacijom (uz dva-tri zlonamjerna suflera) od najveće poštenjačke preko noći stvoriti percepciju lopine, a od najveće lopine borca protiv kriminala. Količina laži je golema, a sposobnost neuvažavanja argumenata tolika da graniči s tupošću. HDZ je široka stranka fokusirana na rezultate i vrlo uspješna u njihovu isporučivanju. To su rezultati koje nesposobna oporba ne bi mogla isporučiti, a pokušava nas se prikazati kao sektu posvećenu vlastitim probicima.

Oporba je, s druge strane, sastavljena po principu zatvorenih sekti bez ozbiljnog unutarstranačkog života. Fokusirani su na sve osim na interes građana, no percepcijski je i od žgadije koja brine samo o svojim interesima i parazitira na onome što su drugi napravili moguće stvoriti relevantne stranke i političare koji se „bude i idu leći razmišljajući o općem do-

Foto: Nel Pavletić / PIXSELL

bru“. Nije loše zapitati se: kakve nam je političke elite donijelo vrijeme u kojem živimo i kakve nam donosi budućnost kad već danas alate koje se u pristojnom društvu smatraju neprihvatljivima mnogi političari ne ispuštaju iz ruku pretvarajući politiku u disciplinu koja unaprijed isključuje svaku suradnju i dijalog? Hoće li normalna i odgovorna Hrvatska ustrajati ili će popustiti pod tim pritiskom? I što bi to popuštanje i prepuštanje značili za Hrvatsku?

Da, donijelo nam je to, između ostalog Zorana Milanovića, neciviliziranu egoističnu barabu i njegove trabante koji se besramno šepure u javnom prostoru pričama koje su toliko šuplje da se čovjek zapita: koliko netko treba mrziti HDZ i koliko nezainteresiran za svoju budućnost treba biti da bi takvima otišao u zagrljaj? Razmišljam jesmo li i mi mogli napraviti više i je li dio ljudi zbog moralnih posrnuća nekih naših dužnosnika zatvorenih očiju otišao prema moralnim bešćutnicima s druge strane političke scene? Možda je najzorniji primjer odreknuća od svakog moralnog principa Ukrajina. Kad sve razgolitimo, jasno je da su nevinu žrtvu agresije spremni pustiti niz vodu samo da osiguraju dotok Milanovićeve pomoći koja ih osobno održava na životu. I ne radi se samo o pogrešnim političkim procjenama ili bešćutnosti. Iza angažmana Milanovića i njegovih satelita strastveno je zagovaranje i djelovanje protiv interesa hrvatske države. Putinova korisna budala našla je tako svoje korisne budale koje, baš kao i on, djeluju kao da su prisegnuli isključivo Milanovićevoj karijeri.

Uostalom, zar njihovi istomišljenici nisu nedavno, uz policijske snage koje su ih štitile od reakcije građana, marširali metropolom noseći transparent “pobacit ćemo i crkvu i državu“ i „jebeš obitelj i Hrvatsku“?!? Ako to nije govor mržnje, onda je svakako govor ljubavi prema prošlim vremenima i žal zbog izostanka okvira bivše države, koja je, uz njihov aktivan angažman ili prešutnu suglasnost (svejedno), imala potporu za politička ubojstva hrvatskih domoljuba i njihovih obitelji sve do kraja osamdesetih. I ne, ovdje se ne radi o tupanima koji ne shvaćaju, nego o zlonamjernicima koji vrlo dobro znaju što rade i zašto to rade. Zbog percepcije koja je oko njih

sagrađena kladim se da pola njihovih pristaša nisu svjesni da je povjeriti im sudbinu Hrvatske isto kao pedofilu povjeriti odgajanje vlastite djece.

Moramo davati odgovore

Pokušavaju nam objasniti da naša sigurnost raste svakim korakom u skladu s očekivanjima ruskog agresora i da odmicanjem od Europske unije i NATO saveza „smanjujemo sigurnosne rizike“. Svi oni koji su sudjelovali u stvaranju Hrvatske moraju se u ovome trenutku zapitati kakvu smo političku elitu stvorili i koliko smo sami odgovorni za njezino nastajanje? Od čega su satkani ljudi koji nas žele odvesti putem od kojeg smo se jedva othrvili i interesa od kojih smo se uz mnoge žrtve emancipirali rušenjem komunističke vlasti? Čiji nas izdanci desetljećima udaraju toljagama tobožnje humanosti i posvećenosti vrijednostima demokracije dok su oni koji drže do doma i domovine opasni ekstremisti?! Stvorili su mrežu dobro potkoženih organizacija koje žive od lažnog humanizma, ali se niti jedna nije oglasila kad je na kocki suverena država, međunarodni poredak i narod koji je žrtva brutalne agresije. Kad su njihovi članovi posvajali djecu u Kongu, svi su se digli na noge. Kad Putin otme tisuće ukrajinske djece, odvoji ih od obitelji i odvede u Rusiju – niti glasa. Kad netko zračnom puškom ošteti prozor na zgradi njihove partije zgražaju se, a kad se sa zemljom sraunjuju cijeli gradovi, ne žele stati na stranu žrtve da im se ne bi crtala meta na čelu!

Ali nije dovoljno postavljati pitanja. Moramo, da ne ostanemo ispod razine odgovornosti onih koji su stvarali Hrvatsku, dati i neke odgovore. A odgovor je: nemaju oni plan ni za Rusiju ni za Ukrajinu, ni za Europu ni za NATO, ali imaju plan za Hrvatsku. Ona je cilj i meta njihova djelovanja! Predaleko je otišla na zapad, etablirala se u Europskoj uniji, važan je partner u NATO savezu. Možemo biti indiferentni i pustiti ih da nas odvedu u smjeru njihovih interesa. A možemo se i protiv toga boriti. Nikomu ne odričemo pravo na izbor. Mi utemeljitelji biramo ovo drugo!

Aktualno Hrvatski sabor

Dan u listopadu kad je Hrvatska rekla zbogom Jugoslaviji

Priredila: Marija Cik

Zbog jedinstvenih povijesnih okolnosti osamostaljenje Hrvatske najbolje je promatrati kao proces. Drugim riječima, kao slijed događaja tijekom kojeg je, međutim, smjer kretanja bio nepokolebljivo zadan od samoga početka: samostalna nacionalna i demokratska država bila je sveti cilj HDZ-ova režima uspostavljenog u proljeće 1990. Što se tiče same Hrvatske, vrata samostalnosti do kraja su otvorena 8. listopada 1991. kad je Sabor Republike Hrvatske donio Odluku o raskidu državnopravnih sveza Republike Hrvatske s ostalim republikama i pokrajinama SFRJ. Danas se taj dan obilježava kao Dan Hrvatskog sabora. Trideset i tri godine poslije (8. listopada 2024.) u Hrvatskom je saboru održano prigodno obilježavanje. Čitateljima donosimo dijelove govora koji je tom prilikom održao predsjednik Hrvatskoga sabora Gordan Jandroković. Na ovakvu nas je odluku navela ocjena da govor sadržava nekoliko važnih naglasaka o pojavnostima koje su danas pod snažnim udarom dobrog dijela opozicije i pristranog predsjednika države poput zapadne političke i sigurnosne orijentacije Hrvatske i potrebe zadržavanja digniteta u političkom životu.

„Na početku, htio bih da se zajedno prisjetimo 8. listopada 1991. godine. Naši prethodnici u prvom sazivu Hrvatskoga sabora tada su jednoglasno donijeli Odluku o raskidu državnopravnih sveza Republike Hrvatske s republikama i pokra-

jinama bivše države. Učinjeno je to dan nakon što je istekao tromjesečni moratorij na primjenu Ustavne odluke o suverenosti i samostalnosti Republike Hrvatske i Deklaracije o uspostavi samostalne i suverene Republike Hrvatske. Na sam dan isteka moratorija zrakoplovi agresorske JNA bombardirali su povijesnu jezgru Zagreba i Banske dvore. (...)

Uvažene zastupnice i zastupnici, svijet je danas ponovno na prekretnici. Stalno svjedočimo novim događajima koji idu u prilog toj tezi. Tako se jučer navršila godina dana od krvavog Hamasova terorističkog napada na Izrael, a sukobu se ne nazire kraj. Naprotiv, on osjetno eskalira, baš kao i onaj u Ukrajini. Nažalost, ni izbliza ne možemo isključiti mogućnost pogubnog ratnog sukoba širih razmjera. U tako krhkom i nepredvidivom svijetu jako je važno znati svoje mjesto. Znati s kim si i na kojoj si strani.

Pritom, volio bih da oni koji dvoje o takvoj simboličnoj potpori razmisle. I da se zapitaju: što ako sutra nama zatreba saveznička pomoć? Hoćemo li moći računati na potporu ako smo je uskratili kada je trebalo? Za mene nema dvojbe: uskrata pomoći i solidarnosti ne bi smio biti hrvatski put.

Hrvatska je svoje strateške odabire odavno napravila. Nedvojbeno smo dio zapadnog civilizacijskog kruga. Pripadamo demokratskim državama koje poštuju međunarodne institucije i međunarodno pravo, koje dijele vrijednosti mira, slobode, višestranačja, vladavine prava i zaštite temeljnih ljudskih prava. Već petanest godina članica smo NATO-a, a ulaskom u šengenski prostor i europodručje potpuno je zao-kružen naš proces integracije u Europsku uniju.

Ti odabiri nisu slučajni. Rezultat su povijesnih iskustava i naše vlastite volje. I oni sa sobom donose prava, ali i obveze. U svijetu koji se neprestano usložnjava predanost našim vrijednostima i savezništvima pitanje je od vitalne važnosti i nacionalnog interesa. Za zemlju smještenu na vrlo bremenitom prostoru važno je da iza sebe ima snažne saveznike.

Foto: Patrik Macek / PIXSELL

To se ostvaruje i partnerskom pouzdanošću i spremnošću na solidarnost. Uvjeran sam da Hrvatska kao žrtva agresije mora imati poseban senzibilitet za one koji su napadnuti, koji su slabiji i koji bez tuđe pomoći ne mogu preživjeti. Slanje nekoliko hrvatskih časnika u Njemačku bila bi simbolična gesta pomoći koja nema nikakve veze sa slanjem naših vojnika u Ukrajinu.

Pritom, volio bih da oni koji dvoje o takvoj simboličnoj potpori razmisle. I da se zapitaju: što ako sutra nama zatreba saveznička pomoć? Hoćemo li moći računati na potporu ako smo je uskratili kada je trebalo? Zato ne smijemo poslati poruku da smo partner kojega zanimaju samo pogodnosti pripadanja nekoj skupini, a ne i zajedničke obveze. Za mene nema dvojbe: uskrata pomoći i solidarnosti ne bi smio biti hrvatski put. Vjerujem da su mnogi u Hrvatskoj svjesni kamo nas eventualna nedosljednost te politička i sigurnosna lutanja mogu odvesti. Odgovorni političari to prepoznaju. Oni moraju biti dorasli trenutku koliko god osjetljiv on bio. (...)

Ujedno, unatoč društvenoj klimi koja političari danas ne ide u prilog, želim poslati poruku i našim mladima: politika nije nečastan posao iako ga se takvim želi prikazati. Ona je u svo-

joj biti borba za ideje, za vrijednosti kao i za ostvarenje političkih programa. Zbog toga je oko nje toliko buke, pa i niskih udaraca. Ali vrijedi se boriti za svoja uvjerenja, za vlastitu viziju javnog dobra.

Politika daje mogućnost mijenjanja društva nabolje. Zato mlade pozivam da se što više uključe u politički život. Uostalom, politika je ostvarila sve ciljeve koje smo si prije više od tri desetljeća zacrtali: od prvotne ideje o hrvatskoj samostalnosti do našega članstva u NATO-u i Europskoj uniji, eurozoni i šengenu; od spajanja hrvatskog teritorija Pelješkim mostom do ostvarivanja gospodarskih pokazatelja kakve nikad u povijesti nismo imali; od našeg snažnijeg energetskeg pozicioniranja preko LNG terminala do jačanja naših kapaciteta obrane i odvrćanja. (...)

Upravo stoga je toliko važno raditi na povratku tog povjerenja naših građana – u institucije, u politiku i političare. Prvi korak trebali bi biti naši vlastiti iskreni naponi da rasprave u Hrvatskom saboru budu što stručnije, sadržajnije i svrhovitije. Pozivam vas da tako zajednički ulažemo trud u očuvanje njegova digniteta. Da ovaj časni dom, čiji dan danas obilježavamo, bude upravo to – časni dom. (...)"

Riječ oporbe

Tako su govorili Zoran Milanović, SDP, MOST, Možemo!, Centar et comp

Predsjednički kutak

VLADIMIRE, ŠTO ČEKAŠ?

„Cijela priča je počela s kacigama, snajperima. Nizozemska je govorila da je darovala sto snajpera. Gdje smo došli danas? Je li bolje? Jesmo li pomogli Ukrajini? Koliko je ljudi poginulo? To je tajna.“

(Zoran Milanović, nezavisni predsjednički kandidat SDP-a, 4. listopada 2024.)

ODMAH PRISAJEDNITI RUSIJI

„Ukrajinu smo mi svi – i ja se osjećam odgovornim – gurnuli u katastrofalnu nevolju. Zemlja je uništena i to treba prestati što prije.“

(Zoran Milanović, nezavisni predsjednički kandidat SDP-a, 8. listopada 2024.)

NAS I RUSA TRISTA MILIONA!

„Predsjednik je rekao da Hrvatska treba humanitarno pomagati Ukrajini i s njome biti solidarna. Ali to ne znači da treba biti solidarna i s Washingtonom ili Berlinom, kazao je.“

(Iz priopćenja HINE, 25. listopada 2024.)

GOLUBICOM NA PUTINA!

„Kao predsjednica ću se zalagati za strateško, promišljeno, razborito i usklađeno s našim socioekonomskim prilikama ulaganje u vojnu opremu te izrazito ulaganje u civilnu zaštitu.“

(Ivana Kekin, predsjednički kandidat Možemo!, 9. studenog 2024.)

UKRAJINA U SRCU (1)

„Mi ćemo vidjeti, dok dobijemo sve informacije, kako ćemo glasati, ali šanse da pristanemo na ovu misiju nakon svega su male. Ne smije biti upitna pomoć Ukrajini i ne smije biti upitno tko je žrtva.“

(Ivana Kekin, predsjednički kandidat Možemo!, 9. studenog 2024.)

UKRAJINA U SRCU (2)

„Želim Hrvatsku kao zemlju izgradnje mira i snažno ću se zalagati za prestanak brutalnog ubijanja civila u Gazi, aktivaciju međunarodnih institucija u kažnjavanju odgovornih za ratne zločine i zabranu izvoza oružja Izraelu do prekida vatre.“

(Ivana Kekin, predsjednički kandidat Možemo!, 9. studenog 2024.)

HRVATI U UKRAJINI

„Mi u Hrvatskoj znamo dobro kakav je naš geografski položaj, mi ne možemo čuvati samo Hrvatsku, Hrvatska je na vanjskim granicama EU i naša pažnja i oprez moraju biti gotovo dvostruki.“

(Branka Lozo, predsjednički kandidat DOMINO, 10. studenog 2024.)

KRALJ SVIH LOPOVA

„Predsjednik Zoran Milanović poručio je preko Facebooka kako će pomilovati svakog tko bude osuđen po članku 307.a Kaznenog zakona, poznatog kao Lex AP.“

(Iz teksta s tportala.hr, 20. studenog 2024.)

MOJ PREDSJEDNIK BULJ

„Građani na čelu države žele osobu koja je razborita, civilizirana i koja će ih dostojanstveno zastupati, zato pozivam građane, ali i članove stranačkih struktura, da ne dozvole da ih se tretira kao ovce i da zajedno donesu promjenu u Hrvatskoj.“

(Marija Selak Raspudić, nezavisni kandidat za predsjednika države, 27. studenog 2024.)

HRVATSKA AGRESIJA HRVATSKE

„Moja misija je da pokušam vratiti Hrvatsku Hrvatima i da s pozicije predsjednice države učinim zaokret u općoj politici prema novom domoljublju i iskrenom očuvanju suvereniteta i razvoju Hrvatske.“

(Branka Lozo, predsjednički kandidat DOMINO, 29. studenog 2024.)

Foto: Ivana Ivanović / PIXSELL

ZABRANITI CIJEPLJENJE!

„Vrijeme je da imamo punokrvnu političku borbu. Prilaze mi ljudi i govore da žele nešto novo, kvalitetno i civilizirano na čelu države.“

(Marija Selak Raspudić, nezavisni kandidat za predsjednika države, 30. studenog 2024.)

IZBETONIRAJTE MORE!

„Umjesto toga, vlada najavljuje porez na nekretnine kojim će dodatno nagaziti naše građane. Ja ga u Sinju neću uvesti, unatoč mogućim sankcijama.“

(Miro Bulj, predsjednički kandidat MOST-a, 30. studenog 2024.)

LJUDI, JA NISAM POLITIČARKA!

„Poruka koju ljudi govore je da im je dosta da ih se tretira kao budale i da ih se politički podcjenjuje. Naša politička elita se do te mjere uzoholila.“

(Marija Selak Raspudić, nezavisni kandidat za predsjednika države, 30. studenog 2024.)

SAO FILIPINI U HRVATSKOJ

„Može doći u jednom trenutku da strani radnici zakonito preuzmu i strukture vlasti u RH. Pa ako su druge kulture i tradicije naprimjer da uvedu, zakonito kroz saborsku proceduru, da žene imaju maramu, da im se zabrani voziti.“

(Miro Bulj, predsjednički kandidat MOST-a, 3. prosinca 2024.)

ZABRANITI POLICIJU!

„Zalažem se za vrlo restriktivno čuvanje hrvatske granice, jer se brinem za sigurnost svoje zemlje, a ne spašavam svijet. Ako policija ne može održavati nepropusnost zemlje, može se angažirati vojska.“

(Marija Selak Raspudić, nezavisni kandidat za predsjednika države, 4. prosinca 2024.)

KALAŠNJKOV, GRINCAJG, POHANO I PELENE

„Pošaljite dečke u vojsku, vratit će se ljudi i onda će im (ženama, suprugama, kćerima, majkama i susjedama, op. ur.) otići na tržnicu, skuhati ručak ili previti dijete biti lagane zadaće.“

(Branka Lozo, predsjednički kandidat DOMINO, 5. prosinca 2024.)

OVJERENO KOD JAVNOG BILJEŽNIKA

„Bilo je dosta predstava za javnost, bilo je dosta trgovine ispod stola između HDZ-a i SDP-a, bilo je dosta lažne principijelnosti.“

(Marija Selak Raspudić, nezavisni kandidat za predsjednika države, 6. prosinca 2024.)

1989. 1990. 1991.
1992. 1993. 1995.
1996. 1997. 1998.
1999. 2000. 2001.
HDZ

2002. 2003. 2004.
2005. 2006.
2007. 2008. 2009.
35

2010. 2011. 2012.
2013. 2014. 2015.
2016. 2017. 2018.
2019. 2020. 2021.
2022. 2023. 2024.
GODINA